

W ostatniej kolejności powołano się na nadużycie władzy przez Komisję w zakresie, w jakim wprowadziła ona do zaskarżonej decyzji kryteria podziału rynku, które -dokonując w oparciu o element czasu rozróżnienia między usługami świadczonymi za pomocą statków a usługami świadczonymi przy użyciu szybkich jednostek - doprowadziły ją do zatwierdzenia programu pomocy operacyjnej na rzecz usług transportowych świadczonych przez Caremar za pomocą statków, programu, który w innym wypadku nigdy nie zostałby uznany za zgodny ze wspólnym rynkiem, biorąc pod uwagę występowanie konkurencji ze strony spółek prywatnych działających we w pełni porównywalnych warunkach, gdy chodzi o usługi transportu pasażerskiego.

(¹) Decyzja dotychczas nie opublikowana w Dz.U.UE

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2005 r. przez Guido Stracka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-4/05)

(2005/C 57/65)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 4 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Guido Stracka, zamieszkałego w Wasserliesch (Niemcy), reprezentowanego przez adwokata R. Schmitta, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 5 lutego 2004 r. o umorzeniu dochodzenia OLAF OF/2002/0356 i leżącego u podstaw tej decyzji Final Case Report (Az.: NT/sr D(2003)-AC-19723-01687 05.02.2004);
- zobowiązanie pozwanej do ponownego podjęcia tego dochodzenia i do wydania nowego Final Case Report oraz obciążenie pozwanej kosztami sądowymi i pozostałymi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący, będący urzędnikiem Komisji, poinformował Dyrektora Generalnego Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF), że w związku z pracą w Urzędzie Publikacji Urzędowych uzyskał on informację o okolicznościach wzbudzających przypuszczenie o zaistnieniu ciężkich nadużyć. Wszczęte następnie dochodzenie OLAF zostało umorzone na mocy zaskarżonej decyzji.

Skarżący podnosi przede wszystkim, że jego skarga jest dopuszczalna, ponieważ zaskarżona decyzja ma wiążący skutek

prawny również dla niego, poprzez pozbawienie go prawnego statusu informatora o wewnętrznych nadużyciach (w języku angielskim „Whistleblower”).

Na uzasadnienie swej skargi skarżący podnosi, że OLAF nie zbadał zgłoszonego stanu faktycznego w sposób dogłębny i podjął arbitralną decyzję.

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko „Parthenon A.E.”

(Sprawa T-7/05)

(2005/C 57/66)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 11 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga **Komisji Wspólnot Europejskich** reprezentowanej przez Dimitriosa Triantafyllou, doradcę prawnego Komisji, wspieranego przez adwokata Nikolaosa Korogiannakisa, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko „**Parthenon – Anonimom Etairia Ikononikon – Touristikon – Viomikhanikon – Emporikon kai Exagogikon Ergasion.**”

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) Orzeczenie, że strona pozwana ma zapłacić kwotę 325.452,80 euro, z czego kwotę 259.800,00 tytułem należności głównej, zaś kwotę 65.652,80 tytułem odsetek za zwłokę do dnia 10 lutego 2005 r.;
- 2) Orzeczenie, że strona pozwana ma ponadto zapłacić dziennie kwotę 71,18 euro tytułem odsetek do czasu całkowitej spłaty zadłużenia;
- 3) Obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wspólnota Europejska reprezentowana przez Komisję Wspólnot Europejskich, zawarła ze stroną pozwaną jako koordynatorem i członkiem konsorcjum kontrakt w ramach wdrożenia postanowień specjalnego programu „Badania, rozwój technologiczny i eksperymentowanie w sektorze rolnictwa i rybołówstwa.” Kontrakt związany był w szczególności z wykonaniem projektu „Rozwój nowych procesów mycia i obierania owoców” i miał zostać wykonany w okresie 24 miesięcy począwszy od dnia 24 lutego 2001 r. W kontrakcie Komisja zobowiązała się do wniesienia wkładu finansowego celem należytego wykonania projektu w wysokości 50 % dopuszczalnych kosztów, w maksymalnej kwocie 433.000,00 ecu.

Ponieważ prace nie zostały wykonane w przewidzianym terminie (31 sierpnia 2000 r.), zaś strona pozwana nie przedłożyła w myśl postanowień kontraktu opinii naukowej i oświadczenia w sprawie kosztów, Komisja zdecydowała się wypowiedzieć kontrakt ze skutkiem na dzień 24 lutego 2001 r. Zdaniem Komisji, następująca po tym korespondencja ze stroną pozwaną, nie ujawniła żadnych informacji, które mogłyby zmienić treść jej decyzji.

W niniejszej skardze Komisja dochodzi zwrotu kwoty 259.800,00 euro, którą wypłaciła stronie pozwanej zaliczkowo tytułem swojego wkładu finansowego w wykonanie projektu, a także zapłaty należnych odsetek od tej sumy, naliczanych zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa greckiego, które jest właściwe w myśl postanowień kontraktu.

Decyzja eksperta:	Odrzucenie zgłoszenia
Decyzja Izby Odwoławczej:	Nieuwzględnienie odwołania
Podniesione zarzuty:	Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

Wykreślenie sprawy T-313/01 ⁽¹⁾

(2005/C 57/68)

(Język postępowania: grecki)

Skarga wniesiona w dniu 18 stycznia 2005 r. przez Wima De Waele'a przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-15/05)

(2005/C 57/67)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 18 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Wima De Waele'a zamieszkałego w Brugii (Belgia) reprezentowanego przez adwokatów Paula Maeyaerta oraz Samuela Granata przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

— zmianę i częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 16 listopada 2004 r. (sprawa R 820/2004-1) w zakresie, w jakim odnosi się ona do towarów typu „jelita do wyrobu wędlin” z klasy 18, a w każdym razie w zakresie, w jakim odnosi się ona do towarów typu „jelita do wyrobu wędlin dla nabywców wyspecjalizowanych”;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłoszony wspólnie z towarzyszami znak towarowy: Trójwymiarowy znak towarowy w kształcie podłużnego obiektu z wyżłobieniami przebiegającymi odpowiednio w prawo i w lewo oraz tworzącymi motywy geometryczne w romby dla towarów z klas 18, 29 oraz 30 – zgłoszenie nr 3 050 531

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2004 r. prezes czwartej izby Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy T-313/01: **R przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.**

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 16.2.2002

Wykreślenie sprawy T-386/03 ⁽¹⁾

(2005/C 57/69)

(Język postępowania: niemiecki)

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2004 r. prezes pierwszej izby Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy T-386/03 Deutsche Telekom przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Dz.U. C 35 z 7.2.2004